

Közel a villanytelep

(berzenkedő tájlíra)

1.

fázósan boldog
inkább semmit
sem jelent

2.

a jelenidő
enni kér
még mindig van hús
a combodon

3.

a patakot villanyvezeték keresztezi
mindkettő a másik helyett zúg

4.

alkonyodik
esni kezd
megszólal a tücsök
nincs nyoma

5.

addig ér a mozdulatlanság
míg minden már
csak magára hasonlít

6.

hasonlatmetető
búze a kép

7.

nincs út
eltévedtem
végre otthon
nem tévedtem

8.

igenis itt van a szemét
árok mélyén alig rohad
nem tudható mi csillog
a távolban

9.

közel a villanytelep
az áram zenéje nem versenyez
viharfelhők várnak sorukra
csöndben

10.

másképpen ülepszik a káosz
ha megszokod mennyiféle a rend

11.

egy villanyoszlop és egy fa szerelme
semmit sem mondtam ezzel

12.
kert a semmi közepén
ez a kút nem nyikorog
csilingel

13.
emberáramlás
ez tényleg egy séta
lépések vannak szavak helyett
nem tudom mit jelent az áldás
de emberszagra véget ér

14.
fülsértő madárvijjogás
micsoda öröm hogy nem értem
halott nagyanyám ül egy felhőn
tátott szájjal lógazza a lábát

15.
ha kiszellőzteted
a fejed
még zsúfoltabb
lesz a világ

16.
megszűntem
cudar
pedig tetszik
de nem létezem

17.
a reggel a varjak
csőréből esett ki
a fák úgy tesznek mintha
még sosem láttak volna
reggelt mely a varjak
csőréből esett ki

■ **Forgács Miklós** (1973) drámaíró, költő, a kassai Thália Színház dramaturgja. Első verseskötete *Latex búslakodó* címen jelent meg 2019-ben a Kalligramnál.

